

6 МАЙ - ДЕНЯТ НА ХРАБРОСТТА

Професионална
гимназия по Дизайн
„Елисавета Вазова“

Денят на храбростта започва да се чества от Българската армия още с нейното създаване. С указ № 1 от 1 януари 1880 г. княз Александър Батенберг учредява военния орден „За храброст“ по подобие на руския „Свети Георги“, с който се удостоверяват извършените подвизи на бойното поле.

С указ № 5 от 9 януари същата година се постановява честването на празника. Определена е датата 23 април – денят на Св. Георги Победоносец, а от 1916 г. поради преминаване от Юлианския към Грегорианския календар, Българската православна църква взема решение празничния ден да се отбелязва на 6 май.

В самото начало празникът се е отбелязва определено скромно. Церемонията включва панихида в гарнизоните, поздравления и обяд за кавалерите на ордена „За храброст“ и ограничени военни паради, предимно в София. Впоследствие цар Фердинанд допринася за по-голямата пищност и значение на честването.

По време на войните в периода 1912-1918 г. празникът се отбелязва в бойни условия, а днес се чества с преглед на войсковите части от върховния главнокомандващ Българската армия и велик магистър на ордена „За храброст“. В края тържеството приключва с кратък военен парад.

Дълго време паралелно с Деня на храбростта съществува и Ден на победите, т.нар. малък Гергьовден – 27 ноември, когато българската армия удържа решаваща победа в боевете при Сливница по време на Сръбско-българската война от 1885 г. Подписаният през 1919 г. обаче, точно на тази дата Ньойски договор я обезсмисля като ден на тържество. През 20-те години на XX век двата празника се обединяват в един и се чества само Денят на храбростта и победите на 6 май.

Започват да се правят големите Гергьовденски паради, като най-впечатляващи са в столицата – на тях винаги присъстват управляващите държавата, висшите офицери, кавалерите на ордена „За храброст“, военните аташета, акредитирани в България, хиляди обикновени граждани. От 1931 г. Денят на храбростта и победите- 6 май- е обявен за боен празник на войската.

Особено запомнящ се е парадът, състоял се на 6 май 1937 г., когато при изключителна тържественост цар Борис III връчва новите бойни знамена на софийските полкове. Старите бойни знамена, обгорени и прокъсани от куршумите, обикалят в прощално шествие под звуците на „Шуми Марица“ препълнения площад пред Двореца, за да бъдат отнесени в Пантеона на българската слава. Новите биват осветени от Софийския митрополит Стефан, а след това Царят с позлатено чукче заковава на всяко от тях позлатен гвоздей с изображение на вензела си.

ИЗГОТВИЛ:

**ДЕНИЧКА ВАЧОВА, УЧЕНИЧКА ОТ XII "В" КЛАС
НА ПГД „ЕЛИСАВЕТА ВАЗОВА“ – ГР.СОФИЯ**